

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4866/2018
26.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Величковић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Акесентије Петровић адвокат из ..., ВВ и ГГ, обе из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3236/16 од 28.08.2017. године, у седници већа одржаној дана 26.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3236/16 од 28.08.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене ББ за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3236/16 од 28.08.2017. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Аранђеловцу - Судска јединица Топола П 59/15 од 13.05.2016. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца АА из ... тражила да се утврди да заоставштину сада покојног ДД бившег из ... представљају покретне ствари: брусница марке „...“; велики комплет немачких гедора кључева; две бруснице марке „...“; крава домаће расе тежине 500 кг, стара две и по године; крава домаће расе тежине 500 кг, стара три и по године; теле домаће расе тежине 200 кг; 10 оваца расе „...“, тежине по 70-90 кг; 10 јагњади расе „...“, тежине по 20 кг и четири свиње црно-беле (шарене) тежине по 90 кг; што су тужене дужне да признају и трпе да се наведене ствари расправе у оставинском поступку као заоставштина покојног ДД бившег из ... . Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје парничне трошкове.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена АА је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 3. и члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да тужилџина ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на битне повреде одредаба парничног поступка које су чланом 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП предвиђене као разлог за овај ванредни правни лек.

Према чињеничном стању утврђеном у другостепеном поступку (након расправе одржане на основу члана 383. став 4. ЗПП), странке су ћерке покојног ДД. Тужилџа и тужене ВВ и ГГ су након удаје напустиле домаћинство својих родитеља, док је тужена АА остала да живи у том домаћинству. У последњих 15 година свог живота отац странака није био способан за привређивање, тако да је све радове у пољопривредном домаћинству обављала тужена АА, која се и старала о оцу. У току трајања те заједнице прибављене су спорне покретне ствари и стока, које нису обухваћене пописом ствари у оставиочевом домаћинству извршеним 02.07.2010. године, због тврдње тужене АА да је то њена лична имовина стечена дугогодишњим радом на очевом имању.

На основу тако утврђеног чињеничног стања другостепени суд је, након укидања првостепене пресуде (због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП), одлучио да применом члана 1. став 3. Закона о наслеђивању одбије тужбени захтев. По налажењу тог суда, циљ установљавања права предвиђеног наведеним чланом, којим је прописано да заоставштину не чине предмети домаћинства мање вредности (покућство, намештај, постељина и слично), који служе свакодневним потребама оставиочевих потомака, његовог брачног друга и родитеља ако су са оставиоцем живели у истом домаћинству, већ исте постају заједничка својина тих лица), јесте заштита породичног домаћинства оставиоца. У конкретном случају, имајући у виду животни стандард дате средине, по схватању другостепеног суда спорне ствари су предмети домаћинства који служе за задовољавање свакодневних потреба његових чланова и без којих је живот у свакодневним условима незамислив.

По налажењу Врховног касационог суда, спорне ствари нису предмети домаћинства мање вредности да се исте, на основу члана 1. став 3. Закона о наслеђивању, не би урачунале у заоставштину оца странака. Међутим, и по схватању ревизијског суда тужбени захтев није основан, али неоснованост тужбеног захтева произилази из става 4. истог члана.

Према тој одредби, заоставштину не чине добра за која су оставиочеву имовину увећали његови потомци који су са њиме живели у заједници и својим трудом, зарадом или иначе му помагали у привређивању, већ та добра припадају потомку сразмерно делу за који је увећао оставиочеву имовину.

У конкретном случају утврђено је да оставилац није био способан за привређивање у последњих 15 година свог живота. Тужена АА је са оставиоцем живела у заједничком домаћинству и због неспособности оца да привређује сама је обављала све послове у том домаћинству и старала се о оцу. У таквој ситуацији, спорне покретне ствари стечене су трудом и привређивањем тужене АА, као потомка оставиоца са којим је живела у заједничком домаћинству, због чега не представљају заоставштину покојног ДД који због неспособности за привређивање исте није ни могао стећи, већ искључиву својину тужене АА јер су стечене њеним радом у том домаћинству.

Сходно изложеном, иако су основани наводи ревизије о погрешној примени члана 1. став 3. Закона о наслеђивању, овим ванредним правним леком се неосновано побија одлука о одбијању тужбеног захтева која је, по оцени ревизијског суда, у складу са ставом 4. истог члана.

О трошковима поступка, имајући у виду успех странака у целокупном спору, одлучено је правилном применом члана 153. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни и неопходни за вођење ове парнице, због чега је применом члана 165. став 1. у вези са чланом 154. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић